

SPOLEČENSTVÍ

LIST HORNÍHO SBORU ČCE VSETÍN
ČERVENEC 2015

Slovíčko pro sbor:

A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska. (1 Kor 13,13)

Bratři a sestry, milí čtenáři!

Nezadržitelně se přiblížil den, kdy budu v Horním sboru naposledy. A tak přemýšlím, co zůstává po těch téměř dvanácti letech působení ve sboru. Co zůstává mně? A co zůstává sboru? Dalo by se o tom uvažovat na rovině faktické: jsou tu pokřtění, oddaní, konfirmovaní, přistoupivší i přistěhovaní. Ale také řada zemřelých. A také ti, kteří se odstěhovali nebo odešli do jiných sborů a církví. A jsou i ti, kteří se s církví úplně rozešli.

Jsou ti spokojení s dosavadním stavem, kteří nesou odchod těžce. Zvláště, když není nový farář ani na obzoru. A jsou ti, kteří si oddechnou, protože už déle čekají na změnu. Jsou ti, kteří věci berou spíše osobně a ti, kteří je prožívají spíše formálně.

Čas odcházení je časem ohlédání za uplynulými léty. Ale přiznávám, že mi to připadá příliš naplněné a zatím příliš nepřehledné období, než abych mohl s jistotou říci: toto bylo dobré a toto špatné. Tak a tak události plynuly a navazovaly. Věřím, že teprve čas ukáže to podstatné, co sku-

Co se v denním tisku nedočteme

Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá, není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. (1.Kor 13, 4 -7)

tečně stálo za to, co bylo opravdu z Ducha svatého a co bylo jen mým či vašim lidským přáním, i když třeba upřímně zbožným.

Co nám tedy zůstává? Když jsem se trápil hledáním odpovědi na tuto otázku, dostal jsem odpověď, která stojí v záhlaví tohoto slovíčka pro sbor: A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska. Pro mne osobně je – a byl bych rád, kdyby byl i pro vás – tento verš základem pro hledání odpovědi na otázku, co zůstává po našem společném soužití v uplynulých dvanácti letech.

Zůstává nám víra tak, jak ji máme vyjádřenou ve vyznání víry. Je to stejná

víra členů Horního sboru i sboru v Leskovci, kam – dá-li Pán – v srpnu nastoupím. A tímto vyznáním se hlásíme všichni ke svaté církvi obecné, tedy k té církvi, doslova k tomu sboru či společenství, které překračuje hranice geografických omezení katastrů obcí i měst či územních působností jednotlivých sborů ČCE.

Naší hlavou i nadále zůstává Ježíš Kristus, naším Stvořitelem Bůh Otec, kteří společně stejným Duchem svatým udržují na živu mou i vaši víru.

A také máme společnou naději. Naděje – to je pohled do budoucnosti. Díváme se společným směrem, protože sdílíme společnou naději na věčný život v Boží blízkosti, v Božím království.

A pak je tu to největší, co nepomíjí a co nás nejvíce spojuje. Totiž láska. Ani ne tak naše vzájemná láska – ta má spoustu šrámů a nedostatků. Zůstává především společná láska Boží, kterou dostáváme, která se nás zmocňuje a která navzdory našim nedostatkům přeci jen čas od času pronikne i naše vzájemné vztahy a naplní je vděčností, odpuštěním a bezpodmínečným přijetím.

A tak si přeji, aby mě i vám především zůstávala Boží láska zjevená v Ježíši Kristu a dodnes přítomná působením Ducha svatého.

Pavel Čmelík

26.7. se v rámci bohoslužeb rozloučíme s br. farářem Čmelíkem

Co se ve sboru událo a co se připravuje

- * 21.5. ozloučení s br.Ladislavem Buzkem
- * 29.5. „Noc kostelů“, na které m.j. opět vystoupilo sborové loutkové divadlo.
- * 30.5. tradiční Pohádkový les.
- * 7.6. požehnání Matouše Kotrly.
- * přednáška Mgr. Libiora Švandy o Janu Husovi
- * 12.-14.6. víkendovka Fusionu v Jasenné.
- * 15.6. koncert Fusionu v Panské zahradě.
- * 21.6. konfirmace Barbory Tomanové a Ondřeje Martináka a odpoledne koncert skupiny Gospel
- * 28.6. vzpomínkové ekumenické shromáždění k památce Jana Husa (viz níže).
- * 4.7. svatba Lucie Nedbalové a Tomáše Mikuše.
- * 12. až 17.7. tábor pro mladší děti v Kychově.
- * 25.7. svatba Barbory Kučerové a Mirka Simčíka.
- * 9. až 18.8. tábor pro starší děti ve Stříteži.
- * 20. až 22.8. pátý ročník multizánrového festivalu UNITED, největšího křesťanského festivalu v ČR (nenechte si ujít)!

Pozvánka

Staršovstvo Horního sboru vás srdečně zve na sborové setkání při příležitosti 100. výročí narození faráře Emila Ženatého. Setkání se uskuteční ve dnech 19. a 20. září 2015 ve sborových prostorách.

Sobota 19. září:

* Od 16,30 neformální vzpomínkové setkání pamětníků na léta 1959 – 82 (na působení br. faráře Emila Ženatého vzpomenu: Jaroslav Voda, Eva Otterová a další hosté i domácí). Budeme rádi, když nám předem zapůjčíte nebo přímo pošlete naskenované fotografie (formát jpg), abychom si mohli společně připomenout události z tohoto období.

* 18,00 občerstvení, pokračování rozhovoru, společný zpěv.

Neděle 20. září:

* 9,30 bohoslužby s kázáním Filipa Ženatého (faráře z Třebenic).

* 12,00 společný sborový oběd.

* 14,30 přednáška Daniela Ženatého (nově zvoleného synodního seniora) na téma: Budoucnost ČCE

Z jednání staršovstva

* Kurátor informoval o závěrech synodu (viz níže).

* Proběhla diskuze k rozdělení činností ve sboru po odchodu faráře, zatím bez definitivních závěrů.

* Proběhla také diskuze k fungování FUSIONU s tím, že staršovstvo i nadále aktivitu podporuje.

* Byl diskutován návrh na umístění sklopného přebalovacího pultu do vikárky s tím, že bude zjištěna cena a případný dodavatel.

* Na jednání 22.6. Jaroslav Kotrla detailně informoval o druhých bohoslužbách. Staršovstvo schválilo jejich pokračování v dosavadní podobě a čase a vyslovilo poděkování těm, kdo je zajišťují.

* Proběhl rozhovor o bohoslužbách s Fusionem s tím, že Pavel Kotrla, jako pastorační pracovník pro Fusion, předloží před příštími bohoslužbami s Fusionem staršovstvu návrh programu těchto bohoslužeb.

* Seznámilo se s dopisem ses. Pončíkové, ve kterém sdělila, že z rodinných důvodů nebude moci dále vykonávat práci organizační vedoucí loutek.

* Proběhl rozhovor o programech pro děti a mládež AWANA bez konkrétního závěru.

foto z konfirmace

✱ Seznámilo se s proběhlými opravami, schválilo pult do vikárky a některé další drobné opravy. Pokud jde o nové ozvučení kostela, doporučilo zjistit ještě alespoň jednu další nabídku vedle té, kterou obdržel Jiří Surý.

✱ Dále se hovořilo o zajištění provozu ve sboru po odchodu faráře: Staršovstvo schválilo žádost o povolání br. Oty Mikoláše na úvazek 0,1 s tím, že by konal 1x měsíčně bohoslužby a dále některé pastorační návštěvy. K pokrytí dosud nezajištěných činností (zejména biblických hodin, příp. některých úředních hodin) se staršovstvo vrátí na příštím jednání 27.7.

✱ Poslední bohoslužby br. faráře Čmelíka budou 26.7.

✱ Ke konci jednání oznámil br. Mikulík, svoji rezignaci na službu ve sboru. (V neděli 28.6. upřesnil, že službu ukončí k 31.10.)

Ze závěrů synodu

1.zasedání 34.synodu naší církve, které se konalo od 14. 5.do 17.5. v Praze zvolilo nejprve své předsednictvo (členem je i br.Vladimír Buzek), poté novou synodní radu (synodní senior Daniel Ženatý i synodní kurátor Vladimír Zikmund jsou bývalí členové našeho sboru), a členy dozorčí rady Diakonie a několika dalších grémií. Projednalo různé zprávy a rozhodlo o sloučení některých sborů. Synod poté rozhodl o rozdělení restitučních prostředků (které bude církev dostávat v příštích třiceti letech a které jsou vedle

klesajícího příspěvku na platy farářů posledním platbou od státu před úplným samofinancováním) a to tak, že 81,5% půjde do personálního fondu a zbylých 18,5% bude rozděleno mezi církve (na její rozvojové projekty) a Diakonii v poměru 70:30.

Úvodní slovo Dana Paly při výročí smrti Jana Husa

(ekumenické setkání 28.6.2015)

Připomínáme si dnes 600. výročí smrti muže, který se stal národním symbolem. Jan Hus byl součástí obrodného hnutí církve, které v Čechách začalo ve druhé polovině 14. století. Mezi jeho nejvýznamnější postavy patří Konrád Waldhauser, po něm Milíč z Kroměříže, vysoký církevní hodnostář, který se zřekl majetku, aby se stal horlivým kazatelem, poté Matěj z Janova. Jan Hus se stává symbolem celého obrodného hnutí, jeho nejznámější postavou. Zároveň se stává symbolem nábožensko-politického hnutí, které nazýváme husitstvím. Být symbolem, to je vždycky trochu problém, který může vést k zjednodušení. Proto je dobře, že se scházíme z různých církví a připomínáme si postavu Husovu společně i se zástupci římskokatolické církve. My, evangeličtí křesťané, jsme totiž v souvislosti s Janem Husem v pokušení zjednodušit Husův odkaz ve zjednodušenou kritiku nebo až zavržení katolické církve a zapomínáme na to, že Hus soudobou církev kritizoval jako ten, kdo ji po vzoru

Kristově miluje. Katolická církev zase může být v pokušení zúžit Husův odkaz na to, zda si zaslouží nebo nezaslouží dogmatickou rehabilitaci. Věřím, že skutečnost, že se scházíme společně, nám může pomoci k tomu, abychom bez jednostranných soudů našli, co pro nás Jan Hus znamená jako ten, kdo zůstává věrný a poslušný tomu, co vyrozuměl jako pravdu, i když jej to stojí život. Mluvíme-li v souvislosti s Janem Husem o pravdě, pak musíme jedním dechem také mluvit o poslušnosti pravdě. Husovi se totiž nejednalo o pravdu jako o obecný pojem, ale jednalo se mu Boží pravdu, které je třeba se v poslušnosti podřídit. (mírně zkráceno)

Pavel Kotrla: Zhodnocení roční práce ve Fusionu (1.část)

Na začátku školního roku 2014/2015 jsem měl vcelku naivní představu, že se mi podaří některé nové věci ve Fusionu rozjet - zejména hlubší duchovní práci s děckama, navázání kontaktu s rodiči fusionářů, větší propojení Fusionu a sboru a propojení Fusionu s mládeží. Nakonec i kvůli občasným neshodám v týmu vedoucích (neshody ve vizi a poslání Fusionu a v některých organizačních věcech) a zmenšení počtu aktivních vedoucích (i aktivních křesťanů) ve Fusionu se nám podařilo tuto aktivitu jenom udržet. Nepodařilo se přidat Fusionu nějakou „přidanou“ hodnotu. Posunout Fusion dál, využít jeho potenciál, který má. Podařilo se udržet

jenom běh Fusionu – zkoušky, koncerty, víkendovky a akce. Za což Bohu i vedoucím, kteří Fusion dělají díky!

Pravdou je, že se některé nové věci podařily – rozjela se více kapela (je organizovanější a s děckama se navázaly hlubší vztahy) za to patří dík Martinu Kneblovi. Rozjely se diskuzní skupinky po zamýšleních, na které děcka začaly se zájmem a velice pozitivně reagovat. Ale hlavně jsme neskončili a Fusion nemuseli prozatím rozpustit. Za to patří dík všem vedoucím a hlavně Magdě Nedbalové a Evě Křupkové, které i přes svůj věk, zkušenosti a školní povinnosti zastaly stránku vedení a dirigování sboru. Ale jak jsem říkal na začátku - spoustu věcí, které jsem si představoval, že jako Fusion rozjedeme, se nepodařilo. Přemýšlím, čím to je - buď jsem špatný pracovník, nebo špatný vedoucí týmu, nebo mě zabralo více času, než by mělo, učení se nových věcí a pronikání do toho, jak Fusion v našem sboru vůbec funguje. Nebo jsme slabý tým a na některé věci už nemáme prostě kapacitu (zas nemůžeme dělat všechno). Nebo potřebujeme větší duchovní a organizační pomoc ze strany staršovstva a členů sboru (té materiální pomoci je dost). Nevím...

Sám nad těmi věcmi teď přemýšlím. Těto situaci nenahrává ani fakt, že od příštího roku zatím nemáme domluveného vedoucího a hlavního dirigenta pěveckého sboru (pořád chceme jako vedoucí Fusi-

onu udělat maximum, abychom ho našli). Nabízí se otázka, jestli vůbec s Fusionem po prázdninách pokračovat, když by se tento vedoucí ne našel? Tato otázka napadá i samotné vedoucí Fusionu. Vypadá to, že to hudebně nezvládneme a pro Magdu Nedbalovou, která bude maturovat, by to bylo hodně náročné. Je potřeba, aby se na dirigování sboru střídalo více lidí. Pravdou je, že tento půl rok už vlastně taky personálně přežíváme a díky některým aktivním a nadšeným nevěřícím děčkám z Fusionu můžeme dirigovat pěvecký sbor a realizovat některé workshopy. Díky jim za to!

Když to shrnu, tak Fusion je organizačně a personálně náročná aktivita. Je to aktivita, která vyžaduje velké zapojení členů sboru. Hlavně taky proto, aby děčka mohly poznat co nejvíce křesťanů a navázat s nimi vztahy.

Dostali jsme dopis z Mexika

Před dvěma lety v našem sboru strávila mexická sestra Cira Hernández Gutiérrez tři měsíce. Nedávno se na nás obrátila s prosbou o finanční pomoc a zde je překlad jejího dopisu.

Milí bratři a sestry, je mým velkým potěšením vás pozdravit a popřát vám Boží požehnání ve vašich životech.

Můj pracovní život je nadále složitý od té doby, kdy jsem před dvěma lety byla ordinována na farářku. Mexická Národní presbyteriální církve neuznává ženy jako

farářky, a proto jsem využila možnosti ordinace v nově vytvořeném Křesťanském společenství reformované a presbyteriální církve. Proto jsem byla z původní církve vyloučena a zůstala jsem bez práce. Nové Křesťanské společenství mě podporuje, ale není schopné mi poskytnout práci.

Po návratu do Mexika jsem začala sloužit dětem v místě bydliště. Zvěstuji jim evangelium, ale také se učíme praktickým dovednostem. Díky práci s dětmi se podařilo šířit evangelium také do jejich rodin. Ve dvou takových rodinách sloužím domácí pobožnosti během týdne.

Občas jsem také pozvána do sprátených sborů kázat, a tak se mi dostává malé, ale důležité pod-

pory. Bývám zvána zejména do sborů, které si nemohou dovolit plátnit svého faráře.

Velmi výstižně to tedy říká Písmo: „žeň je bohatá, ale dělníků málo...“. Osobně věřím, že náš Pán a Bůh je dárce všeho a poskytneme vám vždy to, co potřebujeme.

Všechny vás tedy srdečně zdravím a jsem opravdu vděčná za vaši podporu. Cira Hernández Gutiérrez

Pokud byste chtěli a mohli přispět, obraťte se na Markétu Surou.

Byli jsme v Řecku

Nebudu psát o ekonomice, ale o pravoslavných bohoslužbách. Byli jsme na nich po tři následující neděle v malém městečku na ostrově Korfu. Liturgie (v pravoslavné církvi se neříká bohoslužby), trvala zhruba dvě hodiny o Svatodušních svátcích dvě a půl. Je zpívaná, dva nebo tři zpěváci střídavě zpívají žalmy, liturgické texty, některé části zpívá kněz. Liturgie probíhá v novořečtině, které návštěvník z Česka nerozumí. Vlastní obřad probíhá z větší části za otevřenými vraty ikonostasu, tedy stěny, oddělující kněžiště, kněz ale několikrát přichází mezi věřící, s kaditelnicí, s evangeliem, s kalichem po proměňování, slovem pro lid a nakonec s požehnanými chleby. Věřící do kostela přicházeli průběžně, většinou ženy, ale i muži a děti. Zapalovali svíčky, poklonili se, nebo políbili obrazy svatých, zdravili se a občas si potichu něco povídali.

Řecká pravoslavná církev slaví

stejnou liturgi už od 5.stol., liturgie ostatních pravoslavných církví (i v ČR) jsou od ní odvozené. I když člověk nerozumí a nemůže se plně účastnit, může prožít společenství s lidmi, kteří se shromáždili k uctívání Pána Boha a některé věci zas uvidět v jiném světle. V pravoslaví je důraz na Krista vzkříšeného, pána a vládce světa. Obraz Krista, který má pod sebou zeměkouli, je v centru ikonostasu. Symbol kříže se objevuje, ale jako symbol víry. Ukřižovaný Kristus v kostele nebývá, kostel je místo, kde se sláva Kristova manifestuje, jakýsi kousek jeho nebeské vlády a místo, kde je uctíván.

Za dvě hodiny v kostele člověku přijde na mysl ledacos, a tak ještě dvě věci: přijímání věřících je pod obojí, kdy kněz podává lžičkou z kalicha, ve kterém jsou částičky proměněného chleba těm, kterým před tím zvláště žehná, většinou jen několika dětem (a to i nejmenším) a jejich rodičům. Všichni účastníci na závěr pak z ruky kněze dostanou kus požehnaného chleba a jdou si popovídat ven, nebo do sousední místnosti na kávu. A to další, co mne napadalo: Když jsme se učili, že Cyril a Metoděj přinesli na Moravu slovanskou liturgii, tak to vlastně byla tato liturgie řecká, jen s tím, že některé pasáže se pak ještě četly (zpívaly?) staroslověnsky. Snad až později, když papež slovanskou liturgii povolil, tak se vyvinula, spíše až v Srbsku a v Bulharsku, celá staroslověnská liturgie, jak se slouží i v našich pravoslavných kostelích.

A vlastně ještě třetí věc: Kázání, tedy výklad Božího slova, četl kněz z listu, který, jak jsem slyšel, připravuje pro celou diecézi nějaký teolog. Kněz k tomu přidal jen pár slov, spíš jakási oznámení. Uvědomil jsem si, že je to docela moudré, protože výklad může být kvalitní a kněží se nemusí mořit s tím, aby připravili kázání, tedy v podstatě řečnický projev na biblické téma.

J.David

Okénko do Diakonie

Že cesty za lepším jsou někdy trnité a klikaté, to naplno pocítili uživatelé a pracovníci Diakonie v letošním roce. Aby se mohl modernizovat (a rozšířit) domov na Ohradě, museli se přestěhovat do dvou poschodí v budově LDN-ky v nemocnici. Jenomže nemocnice měla sjednanou firmu na zateplení této budovy vč. výměny oken a firma požadovala, aby při výměně oken bylo vždy celé patro bez lidí. Stěhovali se tedy letos v půli května uživatelé postupně do volné části 3. patra chirurgie. Původně na týden. Jenomže při stavebních pracích se porušila střecha a do budovy LDN-ky několikrát zateklo. Takže úklid byl na několikrát a stěhování také. Snad v září už bude nová Ohrada (pod jménem Domov Harmonie) fungovat a nastane stěhování konečné. (Na konec srpna bychom si měli šetřit síly a připravit se na pomoc s úklidem.)

Vysvětlení

Kdyby se někdo podívoval nad tím, že v tomto sborovém listě není připomínka životního jubilea naší čínorodé sestry, která do tohoto listu (ale i do řady regionálních tiskovin) píše pod značkou EŽ (a která byla m.j. letos navržena na osobnost Města Vsetína), tak se tak stalo na její přání.

Humor za kostelem

Kněz nastupuje do nové farnosti a než vejde do kostela, prochází kolem řady nových automobilů. Říká: „A chudí, kde jsou?“ - Po bohoslužbě prohlíží sbírku a diví se: „A bohatí, kde jsou?“

Vrah je usazen na elektrické křeslo, a zatímco se chystá smrtelný výboj, přistoupí starostlivý kaplan a táže se: „Synu, co pro tebe mohu udělat?“ „Vezměte mě za ruku, Otče.“

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571 411 722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9 do 12 hod., v pondělí a středu také od 13 do 17 hod., nebo podle domluvy.

Příspěvky předávejte osobně členům redakční rady (Stanislav Mikulík, Jan David) nebo e-mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.
Sazba: Daniel Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejně